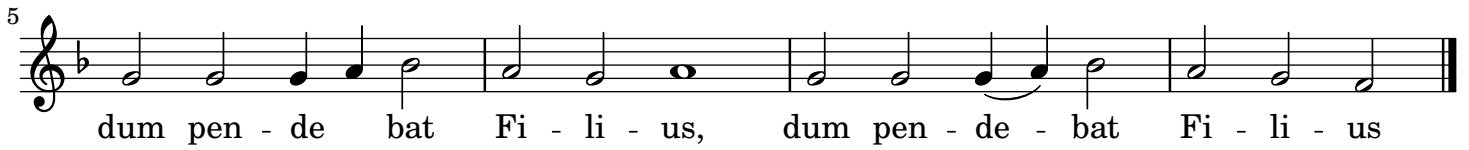

Stabat mater

pope Innocent III

(1280-1306)

Stabat mater dolorosa
juxta Crucem lacrimosa,
dum pendebat Filius.

Sancta Mater, istud agas,
crucifigi fige plagas
cordi meo valide.

Cuius animam gementem,
contristatam et dolentem
pertransiit gladius.

Tui Nati vulnerati,
tam dignati pro me pati,
poenas mecum divide.

O quam tristis et afflicta
fuit illa benedicta,
mater Unigeniti!

Fac me tecum pie flere,
crucifixo condolere,
donec ego vixero.

Quae mœrebat et dolébat,
pia Mater, dum vidébat
nati poenas ínclyti.

Juxta Crucem tecum stare,
et me tibi sociare
in planctu desidero.

Quis est homo qui non fleret,
matrem Christi si vidéret
in tanto supplicio?

Virgo virginum præclara,
mihi iam non sis amara,
fac me tecum plângere.

Quis non posset contristari
Christi Matrem contemplari
dolentem cum Fílio?

Fac ut portem Christi mortem,
passionis fac consórtem,
et plagas recólere.

Pro peccatis suæ gentis
vidit Jésum in torméntis,
et flagéllis súbditum.

Fac me plagis vulnerari,
fac me Cruce inebriari,
et cruóre Fílii.

Vidit suum dulcem Natum
moriéndo desolátum,
dum emísit spíritum.

Flammis ne urar succensus,
per te, Virgo, sim defensus
in die iudícii.

Eja, Mater, fons amoris
me sentíre vim doloris
fac, ut tecum lúgeam.

Christe, cum sit hinc exire,
da per Matrem me veníre
ad palmam victóriæ.

Fac, ut árdeat cor meum
in amándo Christum Deum
ut sibi compláceam.

Quando corpus moriétur,
fac, ut ánimæ donétur
paradísi glória.